

»ad kapitel 2.

Ville det efter lovforslaget anses for »et naturligt led i den normale drift af virksomheden« (stk. 1), hvis virksomheder og/eller arbejdsgiversammenslutninger registrerer arbejdere, som f. eks. har deltaget i en overenskomststridig aktion?

Er sortlister over fagligt aktive arbejdere omfattet af stk. 3, som omtaler »registre med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelse med en registreret«, og som forudsætter tilladelse fra registertilsynet?

Vil det efter forslaget være ulovligt, at Dansk Arbejdsgiverforening modtager oplysning om de arbejdere inden for foreningens område, der har været involveret i sager, som er indbragt for arbejdsretten?»

Svar:

1. Spørgsmålet kan ikke besvares generelt, men må bero på den sammenhæng, i hvilken registreringen foretages. Det kan f. eks. være nødvendigt i et personaleregister at indføre oplysning om fravær, herunder også fravær som følge af deltagelse i en overenskomststridig aktion, af hensyn til beregning af løn, feriegodtgørelse o.lign., og for så vidt må en registrering anses som et naturligt led i den normale drift af virksomheden. Også spørgsmålet om, i hvilket omfang en arbejdsgiversammenslutning må foretage registrering som nævnt, må afhænge af, hvad der er formålet med den pågældende registrering. I begge relationer gælder, at registre, der oprettes med henblik på at advare andre, herunder andre medlemmer af en arbejdsgiversammenslutning, imod at ansætte de pågældende arbejdstagere, vil være omfattet af forslagens § 3, stk. 3. Dette vil kun kunne finde sted med tilladelse fra registertilsynet. Det kunne overvejes at tydeliggøre dette ved efter ordet »forretningsforbindelse med« at indsætte ordene »eller ansættelsesforhold til«.

2. Som det fremgår af det ovenfor anførte, vil et register over fagligt aktive arbejdere være omfattet af forslagens § 3, stk. 3, såfremt det er oprettet med henblik på at advare andre imod at ansætte de pågældende.

3. Lovforslaget regulerer ikke, hvilke oplysninger en erhvervsvirksomhed, forening m. v. må modtage, men fastsætter grænser for, hvilke oplysninger der må registreres og videregives. I hvilket omfang Dansk Arbejdsgiverforening må registrere oplysninger om,

hvilke arbejdere der inden for foreningens område har været involveret i sager, som er indbragt for arbejdsretten, må afgøres efter bestemmelserne i lovforslagets § 3. Herom henvises til, hvad der er anført ovenfor under pkt. 1 og 2.

Spørgsmål 1:

»ad justitsministeriets besvarelse af spørgsmål 2 ad § 3, stk. 2, 3. pkt.

Hvem skal i den givne sammenhæng acceptere en fravigelse af de almindelige registreringsforbud? I henhold til lovforslaget skal registre, der føres af erhvervsvirksomheder m. v., ikke anmeldes, når bortses fra de i § 3, stk. 3, nævnte tilfælde.«

Svar:

1. Oplysninger som nævnt i § 3, stk. 2, må efter bestemmelsen i 2. pkt., bortset fra særlig lovhjemmel, overhovedet kun registreres, såfremt oplysningen er afgivet af den pågældende selv eller indhentet med hans samtykke og der foreligger omstændigheder, hvor han må vide, at oplysningen vil blive registreret. Hertil føjes i 3. pkt. den yderligere betingelse, at registreringen selv i så fald kun må finde sted, såfremt det er nødvendigt for virksomheden m. v. at være i besiddelse af den pågældende oplysning for at muliggøre en berettiget varetagelse af virksomhedens eller andres tarv.

2. I justitsministeriets besvarelse af udvalgets spørgsmål 2 i folketingssamlingen 1976/77 blev det anført, at formuleringen »berettiget varetagelse af virksomhedens eller andres tarv« er et sædvanligt retsstridighedsforbehold, der indebærer, at den interesse, som virksomheden agter at varetage, er nødvendig for virksomheden på en sådan måde, at registreringen ud fra en almen vurdering i den givne sammenhæng er så anerkendelsesværdig, at det generelle registreringsforbud vedrørende disse følsomme oplysninger må fraviges.

Det vil i første række være virksomheden selv – f. eks. den praktiserende læge – der skal foretage denne vurdering af, om registreringen af den pågældende oplysning er nødvendig med hensyn til den fortsatte behandling af patienten. Er virksomheden i tvivl, vil den kunne forelægge spørgsmålet om registrering for registertilsynet, ligesom virksomheden med tiden vil kunne finde vej-